

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] billiger, at Raadet har krævet en nærmere Undersøgelse — jeg formoder af en enkelt Virksomheds Forhold —, saa kan jeg jo ikke sige, om jeg billiger dette, naar jeg ikke kender Tilfældet, men hvis det drejer sig om, at Raadet for at kunne bedømme Priser og Avanceforhold skal have visse Oplysninger, saa er det nødvendigt, og hvis den paagældende Virksomhed har drevet en redelig Prispolitik, er der heller ikke nogen som helst Grund til at føle sig generet deraf, eftersom de Oplysninger, der fremkommer til Brug for Priskontrolraadet, selvfølgelig skal behandles fuldkommen konfidentielt. Hvis man er utilfreds dermed, kan det kun være, fordi man enten føler sig ligesom gaaet for nær i al Almindelighed eller ogsaa har noget at skulle dække.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Stein, som udtalte, at jeg ved at gøre Det erhvervsøkonomiske Raad saa stort dog ikke har besværget Misteltenen, at det er skam ikke mig, der har gjort Raadet saa stort, nej, det er bl. a. mange af de Erhverv, som ikke mindst det ærede Medlem Hr. Stein repræsenterer, der med et uhyre Tryk paa Handelsministeriet, paa mig har forlangt at blive repræsenteret. Det er en fuldkommen Misforstaaelse at tro, at det er mig, der har ønsket de talmæssigt store Nævn eller det store erhvervsøkonomiske Raad. I saa Henseende er jeg principielt ganske enig med det ærede Medlem Hr. Stein, men det har været mig umuligt at holde Tallet nede, og der sidder jo endnu adskillige Erhvervsrepræsentanter rundt omkring, som er yderst utilfredse med, at de ikke fik Lejlighed til at blive repræsenteret i Det erhvervsøkonomiske Raad eller i Nævnene.

Maas jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som talte om de talløse Nævn, at der er 10 Nævn i alt — der var 40 under Verdenskrigen —, og der er foreløbig ikke Udsigt til, at vi skal have flere Nævn. Jeg ved da, at det ærede Medlem kan tælle til 10, og der er altsaa ikke flere, saa talløse er de ikke.

Hvis det ærede Medlem Hr. Stein skulde være i Stand til at finde Udvej for at indskrænke Nævnene talmæssigt set og finde en Modus, hvorefter man kunde tilvejebringe et noget mindre erhvervsøkonomisk Raad, er jeg meget villig til at se paa det, men i øvrigt vil jeg betone meget stærkt, at baade Nævnene og ikke mindst Det erhvervsøkonomiske Raad har vist Evne til meget hurtigt at kunne træffe Beslutninger, være fuldt arbejdsdygtige. I

de Situationer, hvor det var nødvendigt at træffe en hurtig Beslutning, der kunde det ske, og det er jo ogsaa saaledes, at naar det har været nødvendigt at gaa uden om Det erhvervsøkonomiske Raad i visse Tilfælde, fordi der ikke var Tid til at sammenkalde Raadet, har man affundet sig med, at der dog for en Gangs Skyld blev regeret.

Til det ærede Medlem Hr. Lannung skal jeg kun sige, at det kan godt være, at det maaske har knirket lidt her og der med den rent kontormæssige Ekspedition; det ærede Medlem var jo i øvrigt klar over, at det ikke kunde undgaas, saaledes som det hele blev skabt i en Fart. Men selvfølgelig er det vort Ønske fra Ministeriets Side at betjene de Interesser, der her skal betjenes, saa hurtigt som muligt, og hvis det ærede Medlem Hr. Lannung kan paa-vise Tilfælde, hvor han mener, at det ikke er sket saa hurtigt, som det maaske kunde være sket, kan vi se paa det, og saa er jeg villig til at bidrage til, at det fremtidig kan gaa saa hurtigt som muligt. Men jeg beder dog det ærede Medlem om en vis Overbærenhed, baade for Nævnene selv og ogsaa for deres Kontorer, saaledes som de i Løbet af meget kort Tid har skullet etableres. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til ogsaa i dette høje Ting at rette en Tak til Erhvervs-livets Mænd, som i meget stor Udstrækning og meget uselvsk og uegennyttigt har stillet sig til Raadighed for disse vanskelige Opgaver og paa bedste Maade søgt at deltage i det Arbejde, der skal gøres for at bringe vort Land gennem Vanskelighederne.

Stein: Jeg har ikke antydnet noget i Retning af, at jeg vilde fremhæve Ove Rodes Virksomhed paa den neværende Handelsministers Bekostning. Jeg har overhovedet ikke nævnt Ove Rode, og den Antydning, som Ministeren mente at finde i mine Ord, var nu ikke tænkt saaledes. Men for øvrigt er det rigtigt, at meget af det, som Ove Rode dengang gjorde, var Genstand for stærk Kritik, og meget af det kunde ogsaa med Rette kritiseres. At man saa, naar man bagefter ser det som en Helhed, anerkender den Indsats af Dygtighed og Energi, som blev gjort i disse Aar, uanset om der blev grebet fejl i det ene eller det andet Tilfælde, er jo en anden Sag. Jeg fremhævede netop ogsaa før, at jeg for mit Vedkommende ikke havde synderlig Lyst til at gaa ind paa de enkelte Punkter, hvor den højtærede Handelsminister er blevet kritiseret i denne Periode, fordi jeg erkender, at hvem der end stod som Handelsminister,